

Condamnare

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Ninge peste pragul primăverii mele
Și aud oftatul fugilor căzuți,
Ninge cu păcate și cu praf de stele
Peste îngeri palizi, peste deținuți.

Prizonieri în inimi ne purtăm de-o vreme,
Condamnare dulce sau blestem amar,
Toarcem vise albe, depănăm pe gheme
File de poveste și-n dicționar

Strângem puritatea clipelor acestea...
Ce să-ți spun, iubite, ninge inutil,
Roagă tu poștașul să-mi aducă vestea
C-o să vii în prima noapte de april.

- Ninge cu magnolii, floarea mea din vis,
Și poteca-i albă, plină de petale,
Drumul șerpuieste către Paradis,
Simt de-aici aroma dulce-a gurii tale.

Condamnați de unii, răsfățați de zei,
Prinde-mă de mână să fugim departe,
De îmi luminează calea ochii tăi
Pot gusta iubirea, chiar și după moarte.

Vine iar poștașul să-mi aducă vești
Că m-aștepti pe malul cu poeme-albastre,
Iar de-mi spui, minune, că mă mai iubești,
Fie primăvara vremea nunții noastre.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

Din volumul Ca și cum am împărți aceeași inimă -
Editura PIM Iași - 2016